



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Curtea de Apel
Sud,

în cauza de contencios administrativ, înaintată la acțiunea depusă de către
Serghei Gubenco împotriva Curții de Apel Comrat cu privire la contestarea
actului administrativ individual defavorabil și compensarea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2024 a Curții de Apel Cahul,

*(Dosarul nr. 3ra-56/24
PIGD 2-21035178-01-3ra-17012024)*

Inadmisibilitatea recursului vădit neîntemeiat. Art.246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ.

Judecătoria Cimișlia, sediul central, jud. V. Potlog
Curtea de Apel Cahul, jud. N. Bondarenco, I. Dănăilă, S. Pilipenco

24 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Curtea de Apel Sud,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *președinte*,

Oxana Parfeni

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 01 februarie 2018 Gubenco Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat:

- anularea ordinului nr. 4/c din 06 ianuarie 2021 privind acordarea a trei concedii anuale plătite, începând cu 09 ianuarie 2021 până la 25 februarie 2021, începând cu 26 februarie 2021 până la 14 aprilie 2021, începând cu 15 aprilie 2021 până la 05 iunie 2021, alipite la concediul anual, acordat în baza ordinului nr. 84/c din 28 octombrie 2020, prelungit prin ordinul nr. 93/c din 26 noiembrie 2020,
- obligarea Curții de Apel Comrat la compensarea prejudiciului moral în mărime de 40.000 (patruzeci mi) lei.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată Gubenco Serghei a indicat că, se află în relații civile de muncă cu Curtea de Apel Comrat. Reclamantul, în calitate de salariat, are dreptul la trei concedii pentru anii 2017, 2018 și 2019, nefolosite din motivul suspendării ilegale din funcția de judecător al Curții de Apel Comrat.

3. Prin ordinului nr. 84/c din 28 octombrie 2020 în baza cererii scrise, reclamantului i-a fost acordat concediul anual nefolosit plătit, începând cu 28 octombrie 2020 până la 14 decembrie 2020, inclusiv. Ordinul a fost adus la cunoștința reclamantului în termen legal și cu referire la acesta nu există obiecții.

4. Ulterior prin ordinul nr. 93/c din 26 noiembrie 2020 concediul anual acordat a fost prelungit începând cu 15 decembrie 2020 până la 07 ianuarie 2021 inclusiv. Ordinul a fost adus la cunoștința reclamantului în termen legal și cu referire la acesta nu există obiecții.

5. Reclamantul a indicat că prin comunicarea nr. 2219 din 24 decembrie 2020, semnată de președintele interimar al Curții de Apel Comrat, s-a propus un program al acordării în anul 2021 a concediilor anuale plătite nefolosite, cu solicitarea de a propune graficul concediilor de odihnă anuale nefolosite, în caz contrar conducerea Curții de Apel Comrat va stabili un grafic de sine stătător.

6. Gubenco Serghei a relatat că în absența fixării unor termene pentru prezentarea propunerilor privind programul concediilor de odihnă anuale nefolosite și luând în considerare încetarea la 07 ianuarie 2021 a concediului acordat, precum și zilele de sărbătoare nelucrătoare 07-08 ianuarie 2021 și zilele de odihnă 09-10 ianuarie 2021, a considerat rațională coordonarea

propunerilor sale cu privire la concediile anuale nefolosite cu conducerea Curții de Apel Comrat la 11 ianuarie 2021, când urma să se prezinte la serviciu.

7. La 11 ianuarie 2021, prezentându-se la serviciu, reclamantul a înaintat președintelui interimar al Curții de Apel Comrat, Grigori Colev propunerile sale privind acordarea concediilor nefolosite, însă i s-a menționat că acestea sunt tardive, comunicându-i ordinului nr. 4/c din 06 ianuarie 2021 privind acordarea a trei concedii anuale consecutive, alipite la concediul anual deja acordat prin ordinul nr. 84/c din 28 octombrie 2020 și prelungit prin ordinul nr. 93/c din 26 noiembrie 2020.

8. Reclamantul a indicat că eventualele dificultăți ale angajatorului privind raporturile de drept cu salariatul nu pot limita drepturile acestuia garantate de Codul muncii, ca urmare, acțiunile autorității pârâte nu corespund prevederilor art. 115 din Codul muncii și aduc atingere drepturilor reclamantului și sunt contrare legii.

9. Altă garanție legală ce ține de protecția drepturilor salariatului la acordarea concediilor nefolosite, încălcată de către Curtea de Apel Comrat este stipulată de prevederile art. 116 din Codul muncii, potrivit cărora angajatorul previne salariatul, în formă scrisă, despre data începerii concediului cu cel puțin 2 săptămâni înainte. La caz, aceste prevederi legale au fost ignorate, deoarece ordinul nr. 4/c din 06 ianuarie 2021 a fost adus la cunoștința salariatului doar la 11 ianuarie 2021.

10. Gubenco Serghei a indicat că la 11 ianuarie 2021 a solicitat verbal președintelui Curții de Apel Comrat anularea ordinului ca fiind emis contrar legii, deoarece toate trei concedii anuale cu durata totală de cinci luni (începând cu 09 ianuarie 2021 și până la 05 iunie 2021), au fost acordate fără consimțământul și acordul acestuia. Tot atunci, prin cererea a solicitat asigurarea condițiilor corespunzătoare de muncă, necesare exercitării funcției de judecător în Curtea de Apel Comrat.

11. Prin răspunsul nr. 78 din 12 ianuarie 2021 Curtea de Apel Comrat i-a comunicat despre respingerea cererii prealabile din 11 ianuarie 2021 cu privire la anularea actului administrativ individual ca neîntemeiată, iar prin răspunsul nr. 183 din 25 ianuarie 2021 i s-a comunicat despre respingerea cererii suplimentare privind compensarea prejudiciului moral.

12. Gubenco Serghei a susținut că i s-a acordat după folosirea concediului anual cu o durată de două luni, încă trei concedii anuale de odihnă nefolosite cu o durată de cinci luni. Astfel, durata totală neîntreruptă a concediilor acordate constituie șapte luni, ultimele cinci luni acordate fără înștiințarea și acordul său și cu care nu este de acord, deoarece această activitate administrativă aduce atingere drepturilor și libertăților sale stabilite de lege.

13. Potrivit conținutului ordinului nr. 4/c din 06 ianuarie 2021, temei pentru emiterea acestuia ar fi servit recomandarea Consiliului Superior al Magistraturii adresată instanțelor judecătorești privind acordarea concediilor de odihnă nefolosite pentru perioada 2013-2017, care decurg din activități de audit efectuată de către Curtea de Conturi.

14. La acest aspect reclamantul a indicat că recomandările se referă la respectarea strictă a legislației cu privire la acordarea concediilor anuale de odihnă plătite pentru perioada 2013-2019, iar prin acordarea a trei concedii anuale de odihnă nefolosite pentru perioada: începând cu 09.01.2021 și până la 05.06.2021 (cinci luni), fără înștiințarea și acordul acestuia se încalcă termenele și modul de acordare a acestora.

15. Astfel, prin acțiunile sale neîntemeiate, pârâtul a privat reclamantul de dreptul prezentării opiniei sale și acordului scris cu privire la folosirea concediilor anuale de odihnă și în consecință a adus atingere gravă drepturilor fundamentale ale acestuia, cum ar fi dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la salarizare. Făcând formal referință la art. 112, 113, 117 din Codul muncii, pârâtul a ignorat că aceste norme reglementează dreptul angajatului la odihnă, durata concediului și indemnizația de concediu, dar nu dreptul angajatorului la acordarea concediilor consecutive pe o perioadă îndelungată, fără înștiințarea și acordul angajatului.

16. Totodată, recomandările Consiliului Superior al Magistraturii sunt inaplicabile, deoarece nu pot concura cu cadrul legal care determină drepturile angajatului la odihnă, la muncă și la salarizare cu luarea în considerare a opiniei acestuia privind perioada solicitată.

17. Mai mult ca atât, pornind de la repunerea în toate drepturile avute anterior suspendării din funcție, starea de fapt în care a fost plasat reclamantul și care a condiționat nefolosirea concediilor anuale de odihnă, cadrul legal și recomandările invocate ale Consiliului Superior la Magistraturii cu privire la acordarea concediilor anuale nefolosite este încorporat în normele Codului muncii care au fost încălcate de către Consiliul Superior al Magistraturii.

18. Gubenco Serghei a susținut că, comunicarea nr. 2219 din 24 decembrie 2020 privitoare la solicitarea de a propune un program al acordării concediilor anuale plătite nefolosite pentru anul 2021, nu poate fi luată în considerare, deoarece această comunicare nu a fost acordată în mod real reclamantului.

19. Cu referire la solicitarea compensării prejudiciului moral, reclamantul a indicat că prin acțiunile deliberate ale autorității pârâte i-au fost lezate drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale apărute ale acestuia, pe cale de consecință, luând în considerație cauzele și motivele apariției relațiilor civile de drept între părți, circumstanțele în prezența cărora a fost cauzat prejudiciul moral și condiția materială a pârâtului, pârâtul urmează a fi obligat la plata unor despăgubiri pecuniare, în expresie bănească.

20. În acest sens a indicat că a suportat următoarele suferințe morale intense, manifestate prin frustrare și stres emotiv: a) sentimente de umilință, disperare, anxietate, tristețe, jenă în raport cu angajații Judecătoriei Comrat, Curții de Apel Comrat, în cadrul cărora a activat în ambele cazuri în calitate de președinte al instanței; b) sentimente de umilință, disperare, anxietate, tristețe, jenă în raport cu vecinii și locuitorii mun. Comrat care îl cunosc personal pe reclamant și discută în comunitate ilegalitățile produse în sistemul judiciar; c) sentimente de anxietate, tristețe, jenă și neputință în raport cu starea materială

a reclamantului, care în rezultatul suspendării ilegale din funcția de judecător și președinte al Curții de Apel Comrat, a fost privat de dreptul de a munci în perioada începând cu 20.09.2016 până la 27.10.2020, implicit a fost lipsit de dreptul la salarizare, suplimentat de încălcarea flagrantă a dreptului la odihnă; d) sentimente de anxietate, tristețe, jenă, neajutorare în raport cu membrii familiei ca urmare a absenței altor mijloace de întreținere în perioada nominalizată și imposibilitatea de a se încadra în câmpul muncii din aceleași motive;) consecință a acțiunilor ilegale și neîntemeiate ale pârâtului constituie înrăutățirea stării sănătății, confirmată prin înscrisuri medicale doveditoare.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

21. Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 23 aprilie 2021 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către Gubenco Serghei.

S-a anulat ordinul nr.4/c din 06 ianuarie 2021 emis de către președintele interimar al Curții de Apel Comrat privind acordarea judecătorului Gubenco Serghei a trei concedii anuale plătite începând cu data de 09 ianuarie 2021 până pe data de 25 februarie 2021, începând cu data de 26 februarie 2021 până pe data de 14 aprilie 2021, începând cu data de 15 aprilie 2021 până pe data de 05 iunie 2021, alipite la concediu anual, acordat în temeiul ordinului nr 84/c din 28 octombrie 2020, prelungit prin ordinul nr 93/c din 26 noiembrie 2020.

S-a respins ca fiind neîntemeiată cerința reclamantului Gubenco Serghei cu privire la compensarea prejudiciului moral în sumă de 40 000 lei.

22. Instanța de fond a pronunțat hotărârea la 23 aprilie 2021, motivarea acesteia a fost notificată Curții de Apel Comrat la data de 28 mai 2021.

23. Astfel hotărârea primei instanței a fost contestată cu apel în termen, or, apelul nemotivat a fost depus la 12 mai 2021, iar motivarea la 23 iunie 2021.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

24. Curtea de Apel Cahul prin decizia din 18 octombrie 2023 a respins apelul depus de către Curtea de Apel Comrat și a menținut hotărârea Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 23 aprilie 2021.

25. Instanțele de judecată, reținând prevederile art. 112, art. 115, art. 116, 118 și art. 119 din Codul muncii raportate la circumstanțele cauzei, au concluzionat că autoritatea pârâtă prin acțiunile sale a vătămat dreptul lui Gubenco Serghei de a fi anunțat în prealabil, în formă scrisă, despre data începerii concediului cu cel puțin 2 săptămâni înainte; de a lua în considerare opinia și propunerile sale privind perioada acordării concediilor anuale nefolosite, lipsa consimțământului sau obiecțiilor sale cu privire la perioada acordării concediilor.

26. Instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.608/25 din 20.09.2016 Gubenco Serghei a fost suspendat din funcția de judecător al Curții de Apel Comrat.

Ulterior, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.308/26 din 27.10.2020 a fost anulată suspendarea din funcție, cu reluarea activității de judecător, Gubenco Serghei fiind repus în toate drepturile avute anterior.

27. Potrivit ordinului nr.84/c din 28.10.2020, lui Gubenco Serghei i-a fost acordat, în baza cererii scrise, concediul anual plătit pentru perioada de activitate 20.11.2019- 20.11.2020, începând cu 28.10.2020 până la 14.12.2020 inclusiv, care prin ordinul nr.93/c din 26.11.2020 a fost prelungit pentru perioada de la 15.12.2020 până la 07.01.2021 inclusiv, în temeiul art.118 alin.(6) Codul muncii, coincidența concediului medical cu concediul anual de odihnă.

28. Prin ordinul președintelui interimar al Curții de Apel Comrat nr.4/c din 06.01.2021, în baza art.119 alin.(3) Codul muncii, judecătorului Gubenco Serghei i-au fost acordate concedii anuale plătite nefolosite, prin alipirea acestora la concediul anual, acordat prin ordinul nr.84/c din 28.10.2020 și prelungit prin ordinul nr.93/c din 26.11.2020. (f.d.73- 74).

29. Proba cu comunicarea actelor prin intermediul aplicației ”Viber”, instanțele de judecată nu au reținut-o ca utilă și corectă odată ce din ea nu rezultă că Gubenco Serghei a luat cunoștință cu aceste acte.

30. Instanțele de judecată au reținut că potrivit prevederilor art. 119 alin. (3) din Codul muncii, în perioada valabilității contractului individual de muncă, concediile nefolosite pot fi alipite la concediul de odihnă anual sau pot fi folosite aparte (în întregime sau fracționat, conform art.115 alin.(5)) de către salariat în perioadele stabilite prin acordul scris al părților, la caz, un astfel de acord între angajator Curtea de Apel Comrat și salariat Gubenco Serghei, nu există.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. Curtea de Apel Comrat a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Gubenco Serghei.

32. În motivarea recursului Curtea de Apel Comrat a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, reiterând circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de apel și susținând-le pe deplin.

33. În acest sens susținând că a respectat drepturile lui Gubenco Serghei și legislația în vigoare, acordându-i acestuia posibilitatea de a propune un grafic de folosire a concediilor de odihnă anuale nefolosite. Actul administrativ individual contestat a fost emis la expirarea unui interval de timp rezonabil, în care Serghei Gubenco ar putea avea posibilitate de a-i comunica angajatorului graficul convenabil, precum și la expirarea termenului pentru programarea concediilor de odihnă anuale prevăzut de lege și în lipsa unui acord în scris. La fel nu a încălcat dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la salarizare a reclamantului, or acesta a beneficiat de concediile anuale de odihnă nefolosite,

a primit indemnizația cuvenită, ulterior reluându-și activitatea deplină după expirarea concediului de odihnă anual acordat de angajator conform cadrului legal.

34. Gubenco Serghei a depus referință la recursul înaintat de către Curtea de Apel Comrat, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

36. Art. 245¹, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

37. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ reglementează următoarele:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

38. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ prevede că:

„Recursul se declară inadmisibil în special când este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată public la 18 octombrie 2023. Potrivit avizului de recepție anexat la fila dosarului 186, vol. II, decizia motivată a fost notificată Curții de Apel Comrat la 02 ianuarie 2024.

Recursul motivat a fost depus de către Curtea de Apel Comrat, la 16 februarie 2024.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ consacră nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, ci și cerința de seriozitate a cererii, sub aspectul invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept material sau procedural, de natură să conducă la casarea deciziei instanței de apel. Totodată, Codul permite și invocarea *ex officio* a erorilor de drept.

41. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Din analiza recursului declarat rezultă că Curtea de Apel Sud a menționat dezacordul cu soluția adoptată fără invocarea unui temei de admisibilitate indicate la art. 245¹ din Codul administrativ.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Cahul și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

44. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Cahul, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

45. La caz, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de Curtea de Apel Sud, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece argumentele invocate în recurs sunt irelevante, care nu au putere să răstoarne soluția instanței de apel, care în temeiul art. 219 din Codul administrativ a cercetat starea de fapt în baza tuturor probelor prezentate în dosarul administrativ, precum și a celor prezentate în instanța de judecată.

46. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Curtea de Apel Sud, conține obiecții de fapt și de drept

similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Cahul, fiind apreciate în mod corespunzător.

47. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului autorității recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

50. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul Curtea de Apel Sud.

51. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Curtea de Apel Sud.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă